

да върши всичко безъ разрѣшението на военний началникъ, а пъкъ вамъ е извѣстно, че отъ военний началникъ, зависи да прѣдаде или не извѣстно лице на сждѣ. Слѣдователно, спорѣдъ ст. 433, исканieto на прокурора се ограничава и той се лишава отъ правото да иска каквото и да била по-голъмо наказание, слѣдъ като е свършено изслѣдванието и слѣдъ като е даденъ далнѣйшии ходъ на съставении обвинит. актъ. Въ дадении случай, цитираната отъ г-на прокурора 715 ст. не може да има никакво значение, а особено за да подкрѣпи исканieto му да се приспособи на подсждимия К. Поповъ чл. 1-й отъ закона за прѣстѣпнигѣ дѣяния противъ особата на Негово Царско Височество Князьтъ, защото 715 ст. установява само правилата по които могатъ да се задаватъ въпроситѣ. Г-нъ прокурорътъ не може да се основава въ тоя случай нито на ст. 716, нито на ст. 737 отъ В. С. Законъ. Въ 716 ст. се прѣдвизжда само какво трѣбва да прави сждътъ, ако при сждебното дирение се открие ново прѣстѣпно дѣяние, което не е прѣдвидено въ обвинит. актъ, а не и да се иска и налага наказание за него, т. е., тази статия прѣдписва, че щомъ при сждебното дирение се открие ново прѣстѣпно дѣяние, то сждътъ, безъ да постанови присѣда, връща дѣлото за допълнително прѣдварително дирение, ако това се укаже нужно, и за съставяние на новъ обвинит. актъ на общо основание и съ излагание всичкитѣ прѣстѣпни дѣяния на подсждимия. Въ ст. 737 пъкъ се прѣдвизжда случая за такива обстоятелства, които се откриватъ при сждебното дирение и които се касаятъ до лица, които сж не причастни къмъ дѣлото. Слѣдователно, азъ вѣрвамъ, че г-нъ прокурорътъ не може вече да настоява прѣдъ сжда и да иска да се наложи наказание на подсждимия К. Поповъ за друго по-голъмо прѣстѣпление, което не е прѣдвидено въ обвинител. актъ. Всичкото обвинение, което се прѣписва на тая подсждимъ, се основава изключително на Миларовий дневникъ и на самопризнанието му, и защото то е прѣдвидено въ обвинит. актъ, вѣрвамъ, че почитаемий сждъ ще вземе прѣдъ видъ и разгледа само него, а не и това, което сега г-нъ прокурорътъ иска. Относително обвинението противъ К. Попова, че е влизалъ въ споразумѣния и сплетни съ иностранна държава, неприятелски настроена противъ нашата, азъ казахъ, че Миларовъ може да е правилъ това, но не и Поповъ. Поповъ признава участието си въ заговора, но той отрича да е ималъ какво-годѣ споразумѣние